

Άγιοι και άγιοκατατάξεις

Όλοι οί πιστοί είναι **άγιοι**; Όσοι συνειδητά είναι μέλη του σώματος του Χριστού, όσοι ζουν «έν Πνεύματι», όσοι αγαπούν τίς **ἀρετές**, και δή τήν ταπεινοφροσύνη, όσοι **ὁμολογοῦν** «ένώπιον τῶν ἀνθρώπων» τόν Ἰησοῦ Χριστό, όσοι **προσφέρουν** τή ζωή τους «ὡς θυσίαν ζῶσαν», όσοι καλλιεργοῦν τήν **προσευχή** και τά προσφέρουν ὅλα στήν **ἐλεημοσύνη**, όσοι «προσκαρτεροῦν» τήν **ἀληθινή λατρεία** και τή μετοχή στήν εὐχαριστιακή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, όσοι περιπατοῦν «ὡς **πάροικοι και παρεπίδημοι**» ἐδῶ και νοσταλγοῦν τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, όσοι ἀκολουθοῦν τό **ἅγιο Εὐαγγέλιο** και ἀγωνίζονται γιά τήν **χριστομίμησι**, όσοι ποθοῦν νά γίνουν «**συμπολίται τῶν ἁγίων και οἰκείοι του Θεοῦ**», όσοι θεωροῦν **μάταια** τά του κόσμου τερπνά και ἐπιζητοῦν τά ἡδέα τῶν ἐν Χριστῷ ἀρετῶν, όσοι πρό παντός ὑπέρ πᾶν ἄλλο πρόσωπο ἢ πρᾶγμα **ἀγαποῦν** τόν Χριστό και τίς ἐντολές Του τηροῦν, ὅσο γίνεται πίο πιστά, ὅλοι αὐτοί στήν Καινή Διαθήκη καλοῦνται «**ἅγιοι**».

• Καί ὅλοι αὐτοί δέν ἀνήκουν στήν ἐν οὐρανοῖς Ἐκκλησία «τῶν πρωτοτόκων». Ἀνήκουν στά **ζῶντα μέλη** τῆς ἐπί γῆς Ἐκκλησίας. Στήν Καινή Διαθήκη 65 φορές ἀναφέρονται ἅγιοι, χωρίς φυσικά νά ἔχη προηγηθῆ καμμία άγιοκατάταξις. Ὅχι μεμονωμένα πρόσωπα, ἀλλά σύνολα ἁγίων. Δηλαδή και ἡ **Ἐκκλησία τῆς γῆς** κρύβει στούς κόλπους της χριστιανούς, πού ἀκολουθοῦν τήν προτροπή: «**Διώκετε τόν ἁγιασμόν, οὔ χωρίς οὐδεῖς ὄψεται τόν Κύριον**» (Ἐβρ. ιβ' 14). Καί ἡ **γῆ** κρύβει στά σπλάχνα της σώματα κεκοιμημένων ἁγίων, πού περιμένουν τήν κοινή ἀνάστασι, γιά νά ἐνωθοῦν μέ τίς ἁγιασμένες ψυχές τους. Καί ὁ οὐρανός ἔχει ὑποδεχθῆ ἑκατομμύρια ἁγίων, πού ζοῦν τή δόξα του ἐν Τριάδι Θεοῦ.

• Τά τελευταῖα χρόνια παρατηροῦνται ἀλλεπάλληλες **άγιοκατατάξεις** προσώπων, εἴτε ἀπό τό Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, εἴτε ἀπό ἄλλες αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες. Ἀντί νά ἐκφράση κανεῖς ἀπορίες ἢ ἐρωτηματικά γιά τυχόν ἐσπευσμένες άγιοκατατάξεις, ἄς θυμήσουμε μερικά πρᾶγματα:

• Γιά τούς **μάρτυρες**, πού βεβαιωμένα (χρορικά, ιστορικά και οὐσιαστικά) ὑπέστησαν γιά τό ὄνομα του Χριστοῦ βασανιστήρια και «**ἐξέχεαν τό αἷμα αὐτῶν**», ὄχι μόνο δέν χωρεῖ ἀμφισβήτησις, ἀλλ' οὔτε ἀπαιτεῖται χρόνος γιά νά γραφῆ τό ὄνομά τους στό ἁγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας.

• Γιά ἐναρέτους χριστιανούς καλόν εἶναι νά τηρῆται τό τῆς σχετικῆς παραδόσεως. Μετά τήν παρόδο **100 ἐτῶν** ἀπό τῆς κοιμήσεώς τους, ἐφ' ὅσον στή συνείδησι του πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας (ὄχι ἐνός τόπου) ἔχει ἐδραιωθῆ ἡ πεποίθησις ἁγιότητος, μπορεῖ νά ἐπισφραγισθῆ ἡ πεποίθησις αὐτή μέ πρᾶξι ἁγιοκατατάξεως, ὄχι ἁγιοποιήσεως. Τήν ἁγιοποιήσι τήν ἐνεργεῖ ὁ Θεός. Ἡ ἐν τῇ γῇ Ἐκκλησία ἀναγράφει στά Δίπτυχα ὀνόματα και νέων ἁγίων.

• Ἀπό πλευρᾶς **ὀσιότητος** ἀναφέρουμε σπουδαῖο ἅγιο τόν ὄσιο **Νικόδημο τόν Ἀγιορείτη**. Ἀπό σκοπιᾶς μαρτυρίου ἀναφέρουμε τόν μεγάλο ἱερομάρτυρα **Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό**. Ὁ πρῶτος ἐκοιμήθη τό 1809. Ὁ δεύτερος μαρτύρησε τό 1779. Ἡ ἁγιοκατάταξις τους πότε πραγματοποιήθηκε; Μετά τό 1940!

• Ἡ **Ἐκκλησία** δέν εἶναι κάποιο ἐτοιμόρροπο οἶκημα, πού ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἔκτακτα ὑποστηλώματα, γιά νά μή σωριασθῆ και χαθῆ. Δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό ἐσπευσμένες ἁγιοκατατάξεις, γιά νά μή... πέση. Τά **ὀνόματα**, πού ἐσχάτως γράφτηκαν στά Δίπτυχα, εἶναι **γραμμένα στόν οὐρανό** (Λουκ. ι' 20). Τό κύριο βέβαια εἶναι, πάνω ἀπό ὅλα τά ὀνόματα νά ἔχουμε τό «**ὑπέρ πᾶν Ὄνομα**». Οἱ ἅγιοι, παλαιοί και νεώτεροι «έν Πνεύματι Ἀγίῳ», τό ὄνομα του Μοναδικοῦ Σωτήρος ἐπικαλοῦνται και δοξολογοῦν.